Anul al 63-lea
6 PAGINI

200 LEI

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.461/939.

Nr. 131. — Joi 13 Iunie 1946

6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

România respinge orice compromis in chestiunea Transilvaniei

Incadrarea definitivă a Ardealului in statul român este o realitate pe care trebue s'o accepte toată lumea. — Cuvântarea d-lui ministru de justiție Lucrețiu Pătrășcanu rostită la Cluj, la 8 Iunie

In cursul unei călătorii de patru zile în Ardealul de Nord, domnul ministru de justiție Lucrețiu Pătrășcanu a luat contact atât cu aparatul de stat, cât și prin intruniri și consfătuiri publice, cu populația din Oradea, Satu-Mare, Țara Oașului, Sighetul Marmației, Vișeul de Sus (Maramureș), Baia Mare, călătoria sfârșindu-se la Cluj.

Aici în capitala Ardealului, d. ministru Pătrășcanu a ținut o conferință publică, în sala festivă a prefecturii, ocupându-se, în special, cu noile tendințe revizioniste maghiare și cu unele aspecte ale problemei naționale de peste munți.

Expunerea d-lui ministru Lucrețiu Pătrășcanu a fost ascultată de o numeroasă asistență. Primit cu îndelungi aplauze d-sa a spus următoarele:

„Din nou în Transilvania domnește o stare de tensiune și nesiguranță. Observatorul neinițiat ar fi înclinat să creadă că în ultima vreme s'a petrecut ceva cu totul neobișnuit aici și mai ales cu totul neașteptat. Asistăm în adevăr la o încercare susținută de a produce în mod voit o asemenea stare de tulburare în Transilvania. Tocmai de aceia suntem datori să cercetăm cu sânge rece și să judecăm cu obiectivitate încercările care se fac de a tulbura apele, de a învrăjbi popoarele, de a semăna din nou vrajba și ura înuntrul granițelor noastre și dincolo de granițele ei, după cum datori suntem în fața greutăților ivite să luăm o atitudine fermă și fără echivoc.

Problema granițelor Transilvaniei — toată lumea știe—a fost pusă în discuția unui for internațional, Numai câteva săptămâni ne despart de hotărîrea conferinței din Paris a celor 4 miniștri de exterre ai Națiunilor Unite. Dar această hotărîre n'ar fi trebuit pentru nimeni să reprezinte nici neobișnuitul, nici surprinderea.

Anul trecut, aici la Cluj, o lună abia după încheerea războiului, am căutat să dovedesc, bazându-mă pe temeiuri care nu puteau fi răstălmăcite, că granițele Transilvaniei nu pot fi decât acele pe care le avem astăzi.

Hotărîrea dela Paris nu a făcut decât să constate și să consfințească acest lucru care pentru noi era dela sine înțeles:

TRANSILVANIA IN INTREGIME APARȚINE ROMÂNIEI.

Pentru ce deci surprindere la o parte din populația acestei provincii — mă refer la unele elemente din maghiarime — pentru ce hotărîrea dela Paris a produs aici nedumerire sau amărăciune? Era doar soluția naturală și logică, pe care fiecare om conștient trebuia să o aștepte, privind-o în lumina ultimelor evenimente pe care le-a trăit poporul nostru.

Prin ajutorul prețios al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic, România și-a văzut fixată în mod definitiv hotarele ei de vest. Ministerul de externe al Uniunii Sovietice, d. Molotov, a susținut cu căldură dreptatea cauzei noastre. Cu sentimentul unei adânci mulțumiri ținem să subliniem de aici, acest lucru.

Incadrarea definitivă în statul român, a Transilvaniei, aceasta este realitatea pe care trebue să o accepte toată lumea.

Numai cine este dornic să semene în mod inutil și vinovat vrajbă, numai cine dorește într'adevăr să tulbure apele și apoi să pescuiască în aceste ape tulburi, numai acela poate să se ridice împotriva celor hotărîte în capitala Franței.

In cadrul statului român unitar, urmează să trăiască un milion și jumătate de maghiari. Acesta este rezultatul unei evoluții istorice, pe care ultimele evenimente tragice, prin care a trecut atât poporul nostru cât și poporul maghiar, nu a făcut decât să o întărească. Situația prezentă nu poate fi schimbată de nici un fel de agitație sterilă, venită de peste hotare și interesul poporului maghiar, sortit să trăiască laolaltă cu poporul român, este să înțeleagă acest lucru. Asemenea agitații nu fac doar un rău serviciu ideii de consolidare a statului democrat sau țării noastre, fac un rău serviciu populației maghiare, creindu-i o stare de spirit nesănătoasă.

O nouă ediție a revizionismului maghiar

Nu voi desvălui un secret amintind că guvernul maghiar refuză să accepte hotărîrea dela Paris, considerând cele aici hotărîte drept un provizorat. In declarația făcută de Primul Ministru maghiar d. Nagy Ferencz, în Parlamentul dela Buda-Pesta, declarație repetată de domnia-sa la Vacz în ziua de 14 Mai 1946 a spus: „Dela Paris ne-a venit știrea că s'a decis să fie atribuit Ardealul României.. Este dela sine înțeles că această știre a cutremurat opinia publică maghiară, care de decenii este îngrijorată de soarta acestei provincii ungurești care a fost despărțită de noi. Hotărîrea dela Paris nu poate să rămână în picioare, pentrucă ar rămâne în Europa un popor, în sufletul căruia ar dăinui amărăciune". Trecem peste afirmația făcută cu atâta desinvoltură de Primul Ministru maghiar că Transilvania ar fi o provincie ungurească și să vedem ce opun oamenii politici, din republica vecină, atunci când refuză hotărîrea dela Paris? Pe ce tărâm se pun reprezentanții autorizați ai guvernului maghiar, când nu acceptă hotarele de azi ale Transilvaniei?

Să spunem lucrurilor pe nume: asistăm la apariția unor tendințe revizioniste, a unei noui ediții a revizionismului. Constatăm cu amărăciune acest lucru, pentrucă această isbucnire a revizionismului ne amintește agitația atât de demagogic exploatată de Ungaria de eri.

PRETENȚIILE CRESCANDE ALE UNGARIEI

Ce se cere astăzi României? Ministrul Justiției maghiar d. Risz, aflat la Londra, a arătat, după o telegramă a agenției Reuter, că prin memoriul adresat de guvernul maghiar celor patru miniștri de externe, s'a cerut ca Ungariei să i se dea Oradea-Mare, Satu-Mare și Aradul, cu aproximativ 12.000 km. p. Apoi, conform unei declarații a Primului Ministru maghiar, România ar trebui să-și ia obligația să acorde un regim de autonomie pentru ținutul secuilor.

Dar pe linia noului revizionism nu lipsește nici o propunere care amintește de judecata solomonică. Tot primul ministru maghiar, d. Nagy Ferenz, într'o declarație reprodusă de ziarul „Nepsava" din 7 Mai 1946, cere: „Pentruca să se facă un echilibru în problema națională a celor două țări, va trebui retrocedată Ungariei o suprafață tot atât de mare, cât de mare e acel teritoriu pe care trăesc în afară de Unguri, atâția Români, câți Unguri rămân în Ardeal, adică în România"; sau înrebuințând formula d-lui Risz „Guvernul ungar cere o ajustare, în baza căreia sub stăpânirea maghiară vor fi luați tot atât de mulți români, ca și unguri sub stăpânirea română". Cu alte cuvinte se cere de autorizații reprezentanți ai guvernului maghiar crearea a două probleme naționale în loc de una lucru absurd și artificial, asupra căruia socotim orice discuție inutilă.

In fața pretențiilor teritoriale pe care le-a afișat guvernul maghiar ținem să subliniem două momente:

In primul rând, constatăm o progresivitate în ce privește atitudinea guvernului maghiar față de România în chestiunea Transilvaniei.

La începutul lui Noembrie anul trecut, d. dr. Auer Pal, pe atunci președintele Comisiunei pentru Afacerile Externe al Partidului Micilor Agrarieni, cerea doar „autonomia Ardealului". La această soluție se oprise și un publicist democrat. D. Ladislau Makkay, care vine din lagărul elementelor progresiste maghiare, drept concluzie a voluminoasei lucrări apărută în anul 1946 la Paris, intitulată „l'Histoire de Transilvanie" Cum această lucrare a fost editată de Institutul Paul Teleky, ea reprezină ceva mai mult decât un punct de vedere personal.

Drept o a doua soluție, circula în aceiași vreme, posibilitatea creerii din Transilvania a unui stat de sine stătător, în cadrul unei Confederații, care ar cuprinde, printre altele, atât Ungaria cât și România.

In sfârșit o a treia soluție a fost furnizată de un ziarist maghiar, care a vizitat țara noastră acum câteva luni, și care preconiza stabilirea în Transilvania a unui asemenea regim, încât să permită exploatarea acestei provincii de către ambele țări". Expresia aparține întru totul ziaristului maghiar.

Toate aceste trei soluții, puse în circulație pe o cale sau alta, nu au fost nici înregistrate de noi și cu atât mai puțin au putut fi obiect de discuție în guvern sau în afară de guvern.

Acum, după o jumătate de an, vedem însă că pretențiile Ungariei sunt mult mai mari și au caracterul net revizionist pe care l-am arătat. Aceasta este primul lucru pe care am ținut să-l subliniez. Unde își caută revizionismul actual maghiar sprijin? Aceasta este a doua chestiune asupra căreia ținem să ne oprim.

REVIZIONISMUL, STINDARDUL REACȚIUNI INTERNAȚIONALE

Apărarea drepturilor României asupra Transilvaniei întregite s'a bucurat de sprijinul Uniunii Sovietice. Acest punct de vedere a

D. LUCREȚIU PĂTRĂȘCANU

fost îmbrățișat apoi și de reprezentanții guvernelor francez, englez și american. Impotriva atitudinei oficiale a acestor țări și a guvernelor lor se ridică azi noua formulă revizionistă maghiară. Deci nouile tendințe revizioniste nu-și vor putea găsi ajutorul sperat în rândurile democrației, în numele căreia vorbește astăzi Uniunea Sovietică, sau în rândurile partidelor și organizațiilor de stânga, a acelor partide și organizații de stânga, care sprijină sau colaborează cu guvernele celorlalte țări reprezentate la Paris.

Această față a problemei nu trebue să fie ignorată de conducătorii Ungariei democrate de astăzi. Să nu se uite că și în trecut nu democrația, ci forțele celei mai negre reacțiuni au sprijinit revizionismul. Hitler și Mussolini au fost purtătorii lui de cuvânt. Știm că istoria nu se repetă. Dar dincolo de bunele intenții, cel puțin a unora dintre conducătorii democrați din Ungaria, putem prevedea de pe acum că rămășițe hitleriste, elemente racționare de dincoace și de dincolo de Ocean, vor îmbrățișa orice paroală și vor sprijini orice tendință împotriva păcii, împotriva democrației, împotriva armoniei între popoare. Există — primejdia — și ea nu trebue subprețuită, — ca revizionismul să devină din nou stindardul reacțiunii internaționale. Primul ministru maghiar s-a dat seama de acest lucru și s'a grăbit să ne asigure că: „Ungaria și-a lichidat acea atitudine de a duce încă odată vre-o politică șovină revizionistă". Credem această mărturisire sinceră. Totuși logica politică va face ca nouile tendințe revizioniste să fie îmbrățișate și sprijinite nu de elementele democratice, ci de reacțiune, împingând astfel pe oamenii politici democrați maghiari din Ungaria de azi, pe un drum care în trecut a adus poporului vecin cele mai mari calamități și catastrofe.

Respringem orice formulă de compromis in problema Transilvaniei

In ceeace privește și fac această declarație exprimând punctul de vedere al Guvernului și al Comitetului Central al Partidului Comunist, respingem orice formulă de compromis în problema Transilvaniei și afirmăm dreptul nostru asupra acestei întregi provincii românești.

Socotesc de prisos să arăt aici temeiurile istorice, naționale și economice, care se opun nouilor tendințe revizioniste. Asi voi însă să amintesc doar fapte din trecutul mai apropiat.

Nu trebue uitat că sub ochii noștri, deci în viața unei singure generații, Ungaria a pierdut două răsboaie. In al doilea răsboi, a luptat până la sfârșit alături de armatele celui de al treilea Reich. După cum și în primul război s'a găsit până în ultima zi alături de Germania imperialistă. Sunt de acord cu primul ministru maghiar că pacea nu poate fi clădită „numai pe baza vinovăției de război".

Dar țin să adaog imediat, că această pace nu poate fi clădită temeinic și durabil, nici cu totul în afara acestei vinovății.

Poporul român a fost împins și el la un război nebunesc și criminal. Dar țara noastră a fost scoasă din război printr'un act de îndrăzneală și clar-viziune politică. In noaptea de 23 August 1944, noi am rupt alianța cu Germania, câteva zile în urmă am încheiat armistițiul cu Națiunile Unite, pentruca apoi armata română, cu toate forțele, să se îndrepte împotriva hitlerismului, dându-i-se astfel posibilitatea armatei noastre, ca alături de glorioasa armată sovietică și de armatele celorlalte națiuni unite să aducă contribuția ei de sacrificiu la definitiva doborâre și înfrângere a Reich-ului hitlerist.

Nu este astfel nimănui permis să uite nici un moment că granițele de astăzi ale Transilvaniei au fost cucerite și în acest război, metru cu metru de soldatul român, luptând cot la cot cu viteazul soldat sovietic.

Viața populației transilvănene sub regim unguresc și sub regim românesc

Deci dincolo de temeiurile istorice, naționale și economice, trecutul apropiat furnizează argumente în favoarea României, pe care nimeni nu are dreptul să le nesocotească.

In fața acestei adunări, aș dori însă, să întăresc argumentarea mea, abandonând pentru moment punctul de vedere general și ocupându-mă de Transilvania și din alt punct de vedere.

Să considerăm populația, soarta acestei populații, ca atare. In ea trăesc 6 milioane de oameni, români și maghiari la un loc. Viața acestei populații, posibilitățile ei de trai și de desvoltare putința creșterii forțelor ei de producție și de creație, aceasta nu poate fi un simplu amănunt, atunci când discutăm problema Transilvaniei. Acestor 6 milioane de oameni trebue să li se creeze condițiuni cât mai bune de viață. E datoria fiecărui democrat, a fiecărui om cu rrspundere să urmărească un asemenea țel.

Știți câtă luptă am dus noi împotriva regimurilor din România după 1918, pentrucă au impus Transilvaniei și populației ei atâtea sacrificii și au creeat deopotrivă și maghiarilor și transilvănenilor de multe ori, condiții de viață nesatisfăcătoare, subordonate. Plângerile transilvănenilor — și aici mă refer chiar la români — erau de cele mai multe ori îndreptățite. Dar nu putem închide ochii că totuși încadrarea Transilvaniei în hotarele statului român, în 1918, a deschis întregei populații a Transilvaniei, românilor și maghiarilor, noui isvoare de viață, noui căi spe progres. Căutând literatura privitoare la Transilvania, am găsit o lucrare apărută în anul 1936, editată de un grup de publiciști maghiari, care trăiau aici. Cartea poartă titlul: „Metamorphosis Transilvaniae, 1918—1936".

Care este concluzia acestei lucrări? Masele țărănești, muncitorești și intelectuale din această provincie, populația satelor ca și a orașelor — spun publiciștii maghiari — au cunoscut sub stăpânirea ungurească o stare de lâncezeală, pentrucă Transilvania era o provincie periferică, aflată la margine de mare imperiu. „Ardealul dinaintea de unire — scrie Gal Gabor coautor la lucrarea citată — a fost o provincie mucedă și încuiată, meleag oropsit de Dumnezeu, ținut unde se înfundau drumurile de fier. Cursul vieții molcom, timorat, lipsit de inițiativă. Colonie atât din punct de vedere spiritual cât și din punct de vedere economic... Cu schimbarea stăpânirii toate s'au prefăcut dintr'odată". Continuând, autorul subliniază că întreaga provincie, poporul din Transilvania ca atare, a cunoscut după 1918, noui condițiuni de existență și un nivel cultural mult ridicat față de trecut.

Dar să nu mergem atât de departe. Care a fost situația Transilvaniei de Nord, în cei patru ani de ocupație hitleristă? Din nou sărăcia, spiritul provincial, periferic, s'au abătut asupra Ardealului și a populației lui.

Inchizând această paranteză, ce opunem noi, guvernul nostru, statul nostru democrat încercărilor de a pune din nou în circulație parolele revizioniste?

In timp numai de un an jumătate noi am realizat un regim de drept pentru populația maghiară pe care am curajul s'o afirm, nicio naționalitate nu a cunoscut-o, într'un stat de structură asemănătoare celei ale noastre. Am creiat în general, o stare de egalitate între poporul român și națiunile conlocuitoare fără să ignorăm însă niciun moment că, totuși, poporul român

(Continuare in pag. 2-a)

PROCESUL IMPOTRIVA LUI MIHAILOVICI

Londra, 10 (Rador). — Procesul împotriva generalului Dragomir Mihailovici, șeful formațiilor de guerilla cetnice, a început Luni la Cerșigov, în apropiere de Belgrad, după cum anunță postul de radio din capitala Iugoslaviei.

Ministerul Afacerilor interne face cunoscut că printre persoanele arestate în legătură cu descoperirea unor organizații teroriste, descoperire anunțată prin comunicatul publicat în ziarele din 10 Iunie a. c., figurează arestat și Ilie Lazăr, avocat.

Un comunicat
al ministerului educației naționale cu privire la agitațiile unei părți din studențime

„Mnisterul educației naționale face stăruitor apel la toți studenții conștienți de propriile lor interese să nu dea ascultare agenților provocatori cari caută să-i determine la nefrecventarea cursurilor.

Să ia în seamă enormele sacrificii pe care țara le face în aceste grele împrejurări pentru susținerea învățământului superior și datoria de a se pregăti cât mai serios pentru carieră și viață.

Cei cari, în pofida propriilor interese și ale îndemnurilor repetate ale ministerului și conducerilor Universităților și școlilor speciale, vor încerca să turbure ordinea, căutând să reinvie atmosfera din timpul dictaturilor, care rămâne o pată pentru viața noastră universitară, vor fi definitiv exmatriculați.

Regimul democratic înțelege să facă toate jertfele pentru temeinica pregătire a viitoarelor cadre ale vieții economice, tehnice, științifice și culturale, dar în niciun caz nu va permite iresponsabililor celor cari cutează să încerce supraviețuirea practicilor provocatoare și a ideologiei fasciste, să turbure munca profesorilor și studenților cari vor să-și facă datoria.

Ministerul educației naționale îndreaptă totodată apelul său insistent către părinții studenților pentru a sfătui pe copiii lor să evite riscul interzicerii de a călca pragul Universităților".

Nu se știe dacă vom avea disponibilități de cereale pentru export

Un ziar din Capitală a anunțat că vom putea exporta unele cantități de grâu, pe simpla prezumție că vom avea 1.200 kg. de grâu la ha.

Cum în unele regiuni nu se va putea scoate decât sămânța sau cantități minime, cari să asigure doar consumul intern din localitățile respective, nu se poate trage de aci o concluzie că avem disponibilități de export.

Fără îndoială că sunt și regiuni prospere unde grâul și celelalte cereale vor da o recoltă satisfăcătoare, dar trebuie să se raționeze, că avem de acoperit — în primul rând — și angajamentele luate prin Convenția de armistițiu, precum și restituirea unor mari cantități de grâu, pe cari Uniunea Sovietelor ni le-a împrumutat.

In legătură cu publicarea știrii eronate privitoare la o eventuală posibilitate de export, ministerul agriculturii face următoarea precizare:

„Față de relatările apărute într'un ziar cu privire la volumul recoltei de anul acesta și la posibilitatea de repartiție a ei și în vederea unui eventual export, ministerul agriculturii și domeniilor arată că întrucât nu a fost posibil încă să se facă o evaluare a producției, nu se poate preciza dacă și ce disponibilități de cereale vom avea pentru export, după satisfacerea consumului intern care este în orice caz asigurat".

Inchiderea cursurilor școlare

Inspectoratul Școlar Primar al Capitalei, aduce la cunoștință următoarele:

„Școalele primare și de copii mici din Municipiul București, care și-au deschis cursurile conform ordinului ministerului Educației Naționale și în cursul anului nu au avut cursurile întrerupte mai mult de 10 zile. își închid cursurile la data de 10 Iunie a. c.

Directorii și directoarele dela aceste școli, se vor prezenta cu condica de prezență a anului în termen de două zile la domnul secretar general Mironescu Mera.

Școalele care au avut cursurile închise în cursul anului mai mult de zece zile, indiferent motivul, le vor închide pe ziua de 22 Iunie 1946.

Până la această dată se fac verificările cu teste privitoare la metoda globală.

Examenele de clasa IV și cl. VII, se țin la datele anunțate.

j9sx(toate upte între

MANIFESTAȚIA POLITICĂ DELA CRAIOVA

Declarațiile d-lui dr. Petru Groza, președintele Consiliului

In prezența d-lui dr. Petru Groza, președintele consiliului de miniștri, a d-lui general de Corp de Armată, C. Vasiliu Rășcanu, ministrul de război, a d-lor Constantin Agiu, vice-președinte al Frontului Plugarilor, Mihail Ghelmegeanu, membru în comitetul executiv al partidului și Grigore Geamănu, secretar general la Interne, a avut loc Duminică 9 Iunie la Craiova, o mare manifestație a Frontului Plugarilor în cadrul căreia d. prim ministru a înmânat titlurile de proprietate celor îndreptățiți la împroprietărire, consfințind astfel pentru totdeauna, drepturile plugarilor asupra pământului obținut prin legea de reformă agrară.

Zecile de mii de plugari și-au arătat încăodată recunoștința față de marea noastră vecină U. R. S. S., datorită căreia prin sprijinul acordat, au putut duce la bun sfârșit însămânțările și față de guvernul dr. Petru Groza, care le-a dat în stăpânire deplină ogorul pe care-l munceau, afirmându-și hotărârea de a susține guvernul, alături de muncitorii și intelectualii progresiști, în efortul de a înfăptui o democrație românească, întemeiată pe respectul celor ce muncesc, pe o reală dreptate socială.

In gara Craiova, frumos împodobită cu drapelele naționale ale Națiunilor Unite, portretele M. S. Regelui, Generalissimului Stalin, dr. Petru Groza, înalții oaspeți au fost întâmpinați de către autoritățile locale în frunte cu d-nii D. Cumpănașu, prefectul județului, dr. Z. Vasilescu, primarul orașului, general adj. S. Mardare, comandantul Corpului de Armată, general Bădescu, general Balaban, Căpitan Petrov, reprezentantul Comisiei Aliate de Control, V. Teodorescu, prim președintele Curții de Apel, procuror general P. Niculescu, Petrescu, președintele Tribunalului, etc., reprezentanții partidelor politice din Blocul democratic, delegați ai Comisiei Sindicale locale, Federația Femeilor Democrate, Apărarea Patriotică, reprezentanți ai clerului, corpului didactic, etc

Primarul orașului a oferit tradiționala pâine cu sare, spunând câteva cuvinte de bun sosit. S'au oferit numeroase buchete de flori.

Dupăce d. prim ministru a trecut în revistă o companie de onoare, s'a întreținut câteva clipe cu cei de față; înalții oaspeți s'au îndreptat spre catedrala orașului unde au asistat la un scurt serviciu religios.

Pe tot parcursul, mile de plugari și cetățeni ai orașului au aclamat, au aruncat cu flori în fața mașinilor, manifestându-și astfel bucuria pe care le-o prilejuia prezența în mijlocul lor a primului ministru al țării.

DEFILAREA PLUGARILOR

In fața prefecturii a urmat defilarea. In nesfârșite coloane, au trecut, rând pe rând delegații de săteni, membri ai Frontului Plugarilor din județele învecinate, Gorj, Romanați și Vâlcea. Au urmat, în rânduri compacte, plugarii din județul Dolj, Sindicatele muncitorești, de funcționari publici, artiști, scriitori, ziariști, delegați ai Comisiei locale sindicale, organizația sportului popular, etc.

Coloanele cu manifestanți purtau drapele naționale, pancarte cu lozinci democrate, portrete ale M. S. Regelui, Generalissimului Stalin și primului ministru dr. Petru Groza, echipe de călușari se opreau câteva momente executând pitorestile jocuri caracteristice regiunii.

ADUNAREA DELA STADIONUL SPORTIV

După încheerea defilării, a urmat o mare adunare pe stadionul sportiv al orașului.

Seria cuvântărilor a fost deschisă de d. C. Mitroi, președintele organizației județene a Frontului Plugarilor.

In numele comisiei locale Sindicale, a luat cuvântul d. Zanian.

In numele sătencelor din Frontul Plugarilor, a vorbit Maria Manea.

In numele organizațiilor locale ale partidelor din Blocul Democratic, a vorbit d. Marin Popescu.

După aceea a luat cuvântul **d. Gr. Geamănu**, secretar general la ministerul afacerilor interne și casier central al Frontului Plugarilor, care a evocat trecutul eroic al provinciei din dreapta Oltului ale cărui vir-

(Continuare in pag. 2-a)

CONGRESUL NAȚIONAL AL STUDENȚILOR DEMOCRAȚI

Ședința festivă de deschidere. — Participarea unei delegații de studenți sovietici. — Desbaterile

ASISTENȚA

S'a deschis congresul studenților democrați. E primul de acest fel în România. Celelalte congrese au fost uneori manifestări huliganice și șovine pur și simplu, alteori acțiuni la remorca partidelor și a politicianilor.

Aiuri studențimea a fost totdeauna avangarda democrației.

Intelectualitatea Franței, formată în Școala Normală Superioară, a avut totdeauna o atitudine democratică. Iar după primul războiu mondial această intelectualitate a stat permanent în fruntea mișcărilor democratice.

In timpul ocupației germane, mișcarea de rezistență din toate țările a avut în rândurile întâi pe studenți. Astfel s'au petrecut lucrurile în Franța, Cehoslovacia, Iugoslavia, Grecia, Bulgaria, etc. Studențimea a fost impresionată cel mai profund de practicile naziste; de-aceia ea a și reacționat cu atâta hotărîre și violență.

Pretutindeni lumea nouă începe să se clădească și prin aportul studenților, care aduc neindurare în pedepsirea criminalilor de războiu pentru a curăți terenul, — ca și putere de muncă și entuziasm în opera de construcție și de pacificare a popoarelor.

Situația dela noi este cunoscută. Am schițat-o în câteva rânduri la începutul acestui articol.

Am fi nedrepți, însă, dacă am vedea totul în negru. Am cunoscut și noi, pe vremuri, o mișcare democratică la Iași, care-și avea cuibul tot în Școala Normală Superioară.

Iar în epoca legionarismului și a tiraniei antonesciene s'au produs gesturi de protest din partea unor studenți, care și-au plătit cu viața, îndrăzneala.

Astăzi rândurile studențimii democratice s'au înmulțit și s'au îngroșat. Ea poate ține chiar un congres.

Se pune problema pregătirii profesionale a studenților și a revendicărilor de ordin practic, ca burse, căminuri, cantine, cursuri, cărți ,etc, — menite să-i ajute în activitatea lor de instruire și de educare.

Dar se pune și problema situării ideologice a studențimii. Nu-i vorba doar de făcut o politică sau alta, de a te înscrie într'un partid sau altul.. ci de a te așeza în una din cele două mari tabere: democrația sau.. antidemocrația.

Sperăm că tineretul nostru, rătăcit de atâtea ori în mișcările huliganice și șovine — care i-au înăsprit sufletul și l-au sustras dela carte, — se va reintoarce în bibliotecă și 'n laboratorii.

Pe lângă studiile de strictă specialitate, poate studenții vor găsi timp liber și pentru istorie, sociologie, filozofie, literatură și artă — discipline care vor contribui nu numai la cultura lor generală, dar și la formarea caracterului lor.

Poate noul suflet al studențimii va vibra numai la contactul cu ideile înalte și cu sentimentele generoase — într'un nobil elan de înfrățire cu cei umiliți și ofensați, pentru crearea unei lumi mai bune și mai drepte.

Poate căința față de păcatele trecutului va da studenților o îndârjire în plus, ca gesturile de brutalitate față de omul nevinovat să fie cât mai repede iertate, și chiar uitate — rămânând înaintea ochilor lor senini numai perspectiva calmă și majestuoasă a viitorului.

M. SEVASTOS

CUM AU DECURS DESBATERILE

Duminică dimineața, la ora 11,30, în aula Camerei deputaților s'a deschis întâiul congres național studențesc.

Aula Camerei deputaților, frumos pavoazată cu drapelele Națiunilor Unite, drapelul nostru și lozinci studențești democrate, freamătă. Tineretul studios democrat își vede visul cu ochii: congresul pe țară. Pentru acest vis au luptat atâția înaintași și unii chiar și-au dat viața. Numele lui Justin Georgescu și Lazarovici plutește parcă pe buzele tuturor.

Au sosit delegați din toate centrele universitare: din Iași, Cluj, Brașov, Timișoara și București. Este prezentă la acest congres și o delegație de studenți sovietici.

In asistență notăm pe d-nii: prof. P. Constantinescu Iași, ministrul informațiilor, prof. Tudor Ionescu, ministrul minelor și al petrolului, prof. Aurel Potop, ministru subsecretar la educația națională, Al. Rosetti, rectorul Universității din București, delegații streine, profesori, studenți, etc.

Se trece la alegerea prezidiumului. Sunt aleși d-nii: Gheorghe Matei (București); Olimpia Ionescu (Iași); Sturza Romeo (Cluj, Univ. Regele Ferdinand); Robert Stefan (Univ. mag. Bolyai, Cluj); Mihail Gafița (București), Lungu Alexandru (Timișoara) și Bucur (Brașov).

Cuvântul de deschidere îl rostește d. **Gheorghe Matei** care prezidează. D-sa începe prin a omagia pe M. S. Regele în numele congresului Deasmeni salută prezența miniștrilor și a profesorilor în mijlocul studențimii și urează bun venit delegației sovietice la congres. Oratorul arată apoi scopul congresului și înfierează încercările de reeditare a practicelor șovine și legionare, arătând că studențimea este hotărâtă să lupte pentru ridicarea pregătirii intelectuale în bune condițiuni pentru progres, democrație și pace.

D. **Vlad Bejan** (Iași) arată că a sosit timpul când studențimea trebuie să fie unită și aduce salutul studențimii ieșene.

D. **Beuran (Cluj)** salută congresul în numele studențimii clujene și spune că acolo, la Cluj, lupta studenților democrați e mai grea ca oriunde, fiindcă are de luptat cu întunericul lăsat de sovinism. Este nevoie de un spirit sincer democrat care să înlăture urmele trecutului. Totuși studențimea democrată clujană e hotărâtă să lupte cu toată vigoarea.

D. **Gheorge Ianoș (Univ. maghiară Cluj)** arată că participarea studențimii maghiare la congres dovedește că nu se poate pune temelia unei vieți noui fără deplina înțelegere între popoarele conlocuitoare.

D. **Băcanu Gheorghe** aduce salutul studenților timișoreni.

D-ra Adriana Menichin din partea studențimii sovietice mulțumește pentru căldurosa primire, arată legăturile tradiționale de cultură și de arme, dintre România și Rusia și îndeamnă pe studenții

(Continuare in pag. 3-a)